

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О
БЕЗБЕДНОСНОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ
ТУРСКЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о безбедносној сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске, потписан у Београду, 7. октобра 2019. године, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о безбедносној сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ О БЕЗБЕДНОСНОЈ САРАДЊИ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ**

Влада Републике Србије и Влада Републике Турске (у даљем тексту: Стране);

У ЖЕЉИ да унапреде билатералну сарадњу у циљу јачања и развоја пријатељских односа између Републике Србије и Републике Турске ради унапређења добробити и стабилности у мирној атмосфери у обе државе у оквиру принципа узајамног поштовања суверенитета, једнакости и интереса обеју Страна;

ЗАБРИНУТЕ због све већег броја међународних терористичких напада и међународног организованог криминала;

СВЕСНЕ потребе за развојем сарадње на пољу техничке помоћи, обуке и опреме;

У СКЛАДУ СА принципом успешне заштите својих грађана и других лица у својим земљама од дела тероризма и других кривичних дела;

ИМАЈУЋИ У ВИДУ национално законодавство и међународне обавезе обеју Страна;

УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР основне принципе дефинисане у Повељи Уједињених нација, као и заштиту људских права;

ЖЕЛЕЋИ да даље ојачају пријатељске односе између две Стране уз поштовање принципа суверенитета и једнакости држава;

СПОРАЗУМЕЛЕ СУ СЕ о следећем:

ЧЛАН 1.

Обавеза сарадње

Стране сарађују, у складу са својим важећим националним законодавством и важећим међународним уговорима чије су Стране потписнице, у борби против транснационалних кривичних дела, нарочито против кривичних дела у вези са тероризмом, организованим криминалом, кријумчарењем миграната, трговином људима, опојним дрогама и психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима.

ЧЛАН 2.

Области сарадње

1. Стране сарађују, у оквиру својих могућности, ради спречавања, сузбијања и спровођења финансијских истрага и истрага кривичних дела, у следећим областима:

- а) транснационални организовани криминал, укључујући прање новца стеченог криминалом, компјутерски криминал, кријумчарење културних и природних добара;
- б) недозвољена производња и трговина опојним дрогама;
- в) трговина људима, кријумчарење миграната и ирегуларне миграције;

- г) недозвољена трговина оружјем, муницијом, експлозивима, нуклеарним, биохемијским, радиоактивним и отровним материјалима;
- д) фалсификовање новца, пасоша, виза и других службених докумената;
- ђ) организовани криминал, кријумчарење свих врста царинске робе и алкохолних пића, дуванских производа и мазута;
- е) спровођење посебних истражних метода, као што су контролисана испорука, у борби против опојних дрога и психотропних супстанци и њихових прекурсора.

2. Стране такође сарађују на спречавању и сузбијању терористичких аката и финансирања тероризма, у складу са својим важећим националним законодавством и међународним обавезама, укључујући релевантне међународне конвенције и резолуције Савета безбедности Уједињених нација. У овом контексту:

Стране предузимају ефикасне мере да спрече припрему и извршење терористичких аката унутар сопствене територије, а против грађана и безбедности друге Стране.

3. Сарадња у области борбе против тероризма посебно обухвата сарадњу у области размене информација, криминалистичко-обавештајних података и процена као и оперативну сарадњу у вези са терористичким организацијама и начинима њиховог деловања, терористичким актима, финансирањем тероризма, које утиче на безбедност Страна као и техничким методама које се користе у борби против тероризма.

- а) У оквиру борбе против тероризма према овом споразуму, Стране спречавају активности чланова/присталица терористичких организација које по пријави било које од Страна представљају претњу против њене националне безбедности. У том смислу, такве активности лица/организација Стране сматрају незаконитим и стога поступке потврђених терористичких организација као и друге пратеће поступке квалификују као тешка кривична дела у домаћим законима и прописима, и обезбеђују истовремено предузимање хитних извршних мера како би се спречило даље ширење терористичке пропаганде.
- б) Стране развијају и спроводе ефикасне мере за борбу против лица и институција које пружају финансијску или другу подршку, укључујући склониште, смештај, обуку и лечење и логистичку подршку терористичким организацијама на њиховим територијама.
- в) Стране размењују информације и искуства у вези са методама спречавања и борбе против тероризма, укључујући ситуације са таоцима и отмице и спроводе заједничке студије у вези са овим питањима.
- г) Стране размењују информације и искуства у вези са оружјем, опремом и техничким инсталацијама које се користе у борби против тероризма.
- д) Стране сарађују и размењују информације о праћењу кретања технолошке опреме, свих врста оружја и муниције, које се може користити за припрему или извршавање терористичких аката,

како би се спречило њихово набављање од стране терористичких организација.

4. Стране могу сарађивати у области сертификованих програма професионалног усавршавања, оспособљавања приправника и полазника у центрима за обуку, програма основне обуке особља за спровођење закона, првог нивоа сертификованог програма обуке руководиоца агенције за спровођење закона, постдипломских и докторских програма, дајући приоритет особљу на вишем руководећем/административном положају. Одредбе, које укључују финансијска питања и услове обуке у складу са Споразумом, биће утврђене посебним Протоколом о сарадњи у области обуке који ће бити накнадно потписан и ступиће на снагу у складу са чланом 11.

Уколико се међусобно сагласе, Стране могу организовати краткорочне и дугорочне програме и пројекте за пружање подршке у областима као што су обука, техничка помоћ и подршка, материјалне донације и консултације, које за циљ имају развој административних и институционалних капацитета Полиције и Жандармерије који су задужени за обезбеђивање мира. У циљу развоја заједничких безбедносних политика и остваривања сарадње, Стране могу именовати саветника и заменика саветника за област безбедносне сарадње и унутрашњих послова, аташеа и официра за везу за спровођења закона, официре за везу задужене за спровођење закона као и особље, привремено или континуирано.

5. Стране сарађују и размењују информације како би се на ефикаснији начин супротстављале криминалним методама и јачале капацитете форензике.

6. Овај споразум се не односи на пружање узајамне правне помоћи у кривичним стварима и изручење осуђених лица.

ЧЛАН 3.

Захтеви за помоћ и поступање по њима

1. Сарадња у оквиру овог споразума одвија се на основу захтева за помоћ које упутити дотични надлежни орган или на иницијативу надлежног органа који сматра да је поменута помоћ од интереса за други надлежни орган.

2. Информације се могу, без захтева, пренети другој Страни уколико постоји разлог да се верује да оне могу бити од значаја за другу Страну.

3. Захтев за помоћ се доставља писаним путем на енглеском језику, укључујући и коришћење техничких средстава за пренос података. У хитним случајевима, може се упутити усменим путем, али се потврђује писменим путем најкасније у року од седам (7) дана од дана упућивања захтева за помоћ усменим путем.

Ако је захтев упућен уз коришћење техничких средстава за пренос података, и у случају настанка сумње у аутентичност примљеног захтева, замољени надлежни орган може затражити потврду од надлежног органа молиоца, на начин који договоре Стране.

4. Захтев за помоћ садржи:

- а) назив органа Стране молиље и назив органа замољене Стране;
- б) детаљне информације о предмету;
- в) сврху и разлоге за упућивање захтева;
- г) опис тражене помоћи;
- д) ниво хитности;

ђ) било које друге информације које могу допринети успешном поступању по захтеву.

5. Уколико поступање по захтеву за помоћ или нека активност сарадње угрожава суверенитет или безбедност или је у супротности са националним законодавством, међународним обавезама или другим суштинским интересима једне од Страна, та Страна може одбити да поступи по захтеву у целисти или делимично или може поступити по захтеву под одређеним условима.

6. Замољена Страна предузима све мере које су неопходне како би се најбрже и у потпуности поступило по захтеву. Замољена Страна обавештава другу Страну о околностима које спречавају испуњавање захтева или у знатној мери одлажу његово испуњавање.

7. Током поступања по захтеву за помоћ примењује се закон замољене Стране.

8. Замољена Страна је овлашћена да затражи додатне информације од Стране молигље, уколико се сматра да су неопходне за одговарајуће поступање по захтеву.

Замољена Страна на захтев Стране молигље предузима све неопходне мере ради обезбеђења тајности чињенице пријема захтева, садржаја захтева и примљених информација неопходних за испуњавање захтева, као и чињенице пружања помоћи.

Ако испуњавање захтева није могуће уз помоћ очувања тајности, замољена Страна у том случају тражи мишљење Стране молигље о томе да ли у таквим условима треба испуњавати захтев.

9. Уколико замољена Страна сматра да тренутно поступање по захтеву може да утиче на кривични поступак који је започет у тој земљи, замољена Страна може одложити поступање по захтеву или га условити поштовањем услова који су утврђени као неопходни на основу консултација са Страном молиљом. Уколико се Страна молигља сложи да пружи помоћ под предложеним условима, замољена Страна ће их испунити.

10. Надлежни орган замољене Стране обавештава Страну молигљу о резултатима који се тичу поступања по захтеву у року од 30 дана од његовог пријема, осим ако национално законодавство замољене Стране не предвиђа друге рокове.

11. У случају потпуног или делимичног одбијања захтева за помоћ, замољена Страна обавештава Страну молигљу о разлозима одбијања.

ЧЛАН 4.

Ограничења коришћења информација и докумената

1. Стране су сагласне да се информације и подаци о личности пренети овим споразумом користе искључиво у сврхе предвиђене истим, уз поштовање људских права појединаца у складу са релевантним одредбама домаћег законодавства и међународних конвенција о људским правима чије су Стране потписнице.

2. Подаци о личности размењени између Страна се, у складу са домаћим законима о подацима и информацијама Страна, штите у складу са истим стандардима који се примењују на националне податке.

3. У складу са сврхом овог споразума, Стране предузимају неопходне техничке и организационе мере како би заштитиле осетљиве и личне податке од случајног или незаконитог уништења, случајног губитка или објављивања,

неовлашћених измена или приступа или било ког другог недозвољеног облика обраде. Стране ће нарочито предузети све неопходне мере да се старају да само они којима је одобрен приступ личним подацима могу имати приступ таквим подацима.

4. Према овом споразуму информације, документа и други заједнички материјали не уступају се трећој страни без претходне сагласности надлежног органа који их је доставио. Ова обавеза остаје на снази и након престанка важења Споразума. Подаци се не могу користити у било коју другу сврху осим оне у вези с којом је захтев упућен, без писане сагласности Стране даваоца.

На молбу Стране даваоца, Страна прималац доставља информације о њиховом коришћењу и добијеним резултатима.

5. На захтев Стране даваоца, Страна прималац у обавези је да не користи, исправља или брише, у складу са националним законом, податке које је примила на основу овог споразума, а који су нетачни или непотпуни или ако њихово прикупљање или накнадна обрада нису у складу са Споразумом или правилима која важе за Страну даваоца.

6. У случајевима када једна од Страна постане свесна да подаци које је примила од друге Стране, у складу са овим споразумом, нису тачни, она треба да предузме све одговарајуће мере како би се спречило ослањање на такве податке, што посебно подразумева замену, брисање или исправку таквих података.

7. Свака од Страна обавештава другу Страну, ако постане свесна да материјални подаци које је дала другој Страни или примила од друге Стране у складу са овим споразумом нису тачни или су непоуздани или могу побудити значајне сумње.

ЧЛАН 5.

Одредбе у вези са особљем

1. У оквиру овог споразума и у циљу спровођења активности утврђених у областима сарадње, особље друге Стране подлеже законима и важећим прописима Стране примаоца, не доводећи у питање дипломатске привилегије и имунитете. У случају кршења дужност особља може бити прекинута.

2. Особље једне Стране, које борави у земљи друге Стране ради похађања обуке, подлеже казним прописима те земље, у оквирима националног законодавства своје земље, односно примењују се само они прописи казненог законодавства који су на снази у обе земље.

3. У хитним случајевима, особљу релевантне Стране и члановима њихове породице (супружницима и издржаваној деци, као и деци са менталним/физичким инвалидитетом која имају више од 18 година), који бораве у земљи друге Стране, земља домаћин покрива здравствене услуге бесплатно. Трошкове дугорочног лечења, лекова и свих врста здравствене неге и превоза особља или чланова њихове породице у њихову земљу ради лечења сноси њихова земља.

ЧЛАН 6.

Надлежни органи за спровођење овог споразума

1. Надлежни органи за спровођење овог споразума су:
 - 1) за српску страну: Министарство унутрашњих послова Републике Србије;

2) за турску страну: Министарство унутрашњих послова Републике Турске.

2. Тридесет дана (30) од дана ступања на снагу овог споразума, Стране размењују списак контакт тачака које су овлашћене да одржавају директни контакт у циљу спровођења одредаба овог споразума и успостављања релевантних канала комуникације.

3. Стране без одлагања обавештавају једна другу о изменама у списку контакт тачака које су овлашћене да одржавају директни контакт у циљу спровођења одредаба овог споразума.

4. Стране, осим преко горе поменутих овлашћених контакт тачака, сарађују и преко својих официра за везу и других експерата за кривична дела која су обухваћена овим споразумом.

ЧЛАН 7.

Састанци и консултације

1. Са циљем да се омогући лакше спровођење овог споразума представници надлежних органа могу, по потреби, одржавати билатералне састанке и консултације ради процене напретка који је учињен у оквиру овог споразума.

2. Састанци се одржавају у Републици Србији и Републици Турској, наизменично.

ЧЛАН 8.

Решавање спорова

Могући спорови који могу настати приликом тумачења или спровођења овог споразума решавају се пријатељски путем консултација између надлежних органа наведених у члану 6. овог споразума и преговорима преко дипломатских канала.

ЧЛАН 9.

Веза између овог споразума и других међународних споразума

Овај споразум не утиче на права и обавезе које проистичу из других међународних споразума чије су потписнице Стране овог споразума.

ЧЛАН 10.

Трошкови

1. Трошкове за обраду захтева, у складу са одредбама овог споразума, сноси замољена Страна.

2. Осим ако другачије није договорено, трошкове организације састанака сноси Страна домаћин, док трошкове међународног путовања и смештаја делегација сноси гостујућа Страна.

ЧЛАН 11.

Завршне одредбе

1. Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег писаног обавештења којим Стране обавештавају једна другу, дипломатским путем, о завршетку унутрашњих правних процедура потребних за његово ступање на снагу.

2. Овај споразум се закључује на период од 5 (пет) година од дана ступања на снагу. Уколико једна од Страна дипломатским путем у писаној форми не обавести другу Страну о намери да Споразум раскине шест месеци пре његовог истека, Споразум се аутоматски продужава на узастопне периоде од по 5 (пет) година. Раскид Споразума не утиче на захтеве за помоћ који су упућени пре раскида.

3. Након што Споразум ступи на снагу, свака од Страна може другој Страни предложити измене и допуне текста.

Измене и допуне ступају на снагу у складу са поступком наведеним у ставу 1. овог члана.

Даном ступања на снагу овог споразума, ставља се ван снаге Споразум о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала, потписан 10.04.2011. године.

Овај споразум је потписан и печатиран од стране доле потписаних лица која су овлашћена од стране својих Влада, дана 7.10.2019. године, у Београду, у два истоветна примерка, сваки на српском, турском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу, меродаван је енглески текст.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.